

РЕШЕНИЕ

№ 1821

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **78** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 4813 от 26.10.2023г. по НАХД № 5631/2023 г., Софийски районен съд, НО – 19 състав, е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], с което на „Мемо Лог“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева и е предвидено заплащане на дължимата такса в размер на 133 лв.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“-Национално тол управление, чрез пълномощник, в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон. Поддържа, че безспорно е доказано извършеното нарушение. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде потвърдено издадения Електронен фиш.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от юрк.Д., който поддържа жалбата и моли решението на въззивния съд да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно по доводи, подробно изложени в касационната жалба.

Ответникът, „Мемо Лог“ ЕООД, редовно призован, чрез писмен отговор на процесуалния си представител и в съдебно заседание, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От страна на районния съд е установено, че съгласно приложена справка собственик на влекач: марка „Р.“, модел „П. 450.18 ДХИ“, тип влекач, с ДК [рег.номер на МПС] , с техническа допустима максимална маса 18 000, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, е „МЕМО-ЛОГ“ЕООД със законен представител Г. П. Ц..

На 16.04.2021 г., в 11:07 часа е установено нарушение с пътно превозно средство /ППС/ – марка „Р.“, модел „П. 450.18 ДХИ“, тип влекач, с техническа допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, в мрежа като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал. 1, т.2 от ЗП, тъй като ППС-то няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, което е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км. 50+427. Посочено е, че собственикът, на който е регистрирано ППС/ползвателят е „МЕМО-ЛОГ“ ЕООД.

Районният съд е посочил, че към ЕФ са приложени статични изображения във вид на снимков материал, касаещ конкретното ППС с неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата и установеността му на пътното платно към посочените дата и час, както и доклад.

Приложен е списък на републиканските пътища, утвърден от Министерски съвет, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса. Също така е приложен отчет за пътуванията на процесното ППС на дата 16.04.2021 г. От наказващия орган е приложено извлечение от електронната система, съдържащо информация за ППС, с ДК [рег.номер на МПС] , карта за местоположението на СКТ 10182 и извлечение от електронната система, съдържащо информация за местоположението на СКТ 10182, между 18 и п.в. „И.“, път А-6, 50+427, намаляващ километър. От писмо на „Диджитол смарт инфраструктура“АД се установява, че батерията на бордовото устройство на ППС с ДК [рег.номер на МПС] е започнало да губи заряд и да подава светлинни индикации на шофьора на 15.04.2021 г. в 18:01 ч. и на същата дата в 18:17 ч.

устройството се е изключило и е било включено отново на 16.04.2021 г. в 15:09 ч. Приложена е системна извадка за датата, в която е направена регистрацията в портала за самообслужване, част от лога за 15.04. и за 16.04.2021г., установяващо изключването на ОБУ-то по време на нарушението и принт скрийн от автоматичното съобщение за нарушението.

За да отмени оспорения ЕФ първоинстанционният съд приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС за незаконосъобразност на оспорения акт.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:

1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.;
2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.;
3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал.1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал.2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – чл.189ж ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена “АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ“.

Основани на верен прочит на закона са цитираните в касационната жалба норми на чл.167а ал.1,2 и 4 от ЗДвП, които уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси /ал.1/, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ /ал.2 т.8/, както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. /ал.4/. Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл.4б ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат

разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП. След като цели административно наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е постановил, че за нарушението по чл.178 ал.3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решение в съответствие със закона, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси на ответника по касация и същата следва да бъде уважена в претендирания размер, съобразно представения списък на разноските, а именно в размер на 660 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4813 от 26.10.2023г. по НАХД № 5631/2023 г., Софийски районен съд, НО, 19 състав
ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на "МЕМО ЛОГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноси в производството пред настоящата инстанция в размер на 660 лв. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.